

[Svend Åge Petersen]

sammenhæng er opnået en fælles politik, der havde været til gavn for bekæmpelsen af forureningen fra bilerne på et langt tidligere tidspunkt. Det ønsker man måske ikke at blive erindret om.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jo, jeg vil gerne mindes om, at SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre turde sige nej til EF-normerne, og siden blev det så også regeringens politik. Nu er miljøministeren ikke til stede, og så er det, som om musene spiller lidt mere på bordet, men det er da vist også regeringens politik, jeg taler for.

Det tager vi ganske stærkt ansvaret for sammen med andre, for er der noget, der har forbedret miljøet i praksis i Vesteuropa som helhed, så er det den beslutning, der blev truffet i det danske Folketing. Det er realiteten. Det europæiske miljø ville være blevet stående. Vi ville have fået en forurening, der var langt større og havde cementeret udviklingen i 10-15 år i Europa, hvis man havde sagt ja til de dårligere europæiske normer. Det er en realitet. Og så havde vi altså på den anden side af år 2000 måttet konstatere, at en lang række ulande kunne rense udstødningen fra bilerne bedre end Vesteuropa. Nu er vi heldigvis i en anden situation, der er heldigvis bevægelse, og i dag er hver anden vesttysk bil, der bliver solgt på det fri marked, bl.a. under det pres, som Danmark lægger, udstyret med amerikansk katalysator teknik og opfylder derved de amerikanske normer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg kan oplyse, at det er min hensigt at holde frokostpause så tæt på kl. 12.00 som muligt.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Nej, hr. Gade, realiteten er en anden. Realiteten er, at SF har brugt sin indstilling til EF, som enhver ved er negativ, til at medvirke til at forhindre, at man opnåede et samarbejde, der kunne have sat EF-landene i gang på et langt tidligere tidspunkt. Det var, hvad man opnåede ved, at man ustandselig sendte miljøministeren af sted på tidspunkter, hvor det skabte mistenning i EF; men det var vel det, man i SF ville opnå.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er jo kun trist, at hr. Svend Åge Petersen har hørt så dårligt efter under alle debatterne. For SF har det hele tiden været miljøprioriteringen, der var afgørende. Den var i konflikt med EF, det påpegede vi, og vi prioriterede fortsat miljøet. Nu tegner det til, at vi både uden for og inden for EF har stærke støtter, der mener det samme som vi, f.eks. stærke kræfter i EF-Parlamentets miljøudvalg. Dem støtter vi gerne, og vi modtager gerne støtte fra dem, så det andet er forholdsvis forkert, og det er egentlig ret beklageligt – da vi nu har diskuteret det her i 3-4 år – at De Konservative ikke har forstået ret meget af det hele.

Niels Anker Koføed (V):

Det var jo en ny profil, vi dermed fik at se fra SF's side som et progressivt EF-parti, der har haft stor indflydelse på en vigtig politik i Europa, det synes jeg. Det er første gang, vi har hørt det; men det er måske også rigtigt.

Debatten i dag er jo vort eget forsøg på at skabe lidt mere offentlighed om EF-spørgsmål og Kommissionens forslag. Den første debat var jo, kan man sige, ikke en ubetinget succes, og der er tegn på, at det heller ikke bliver nogen succes denne gang; i hvert fald er interessen fra dem, der skulle bringe det videre, ikke særlig stor; tilstedeværelsen er ret ringe.

Denne gang sker debatten altså på baggrund af nogle vedtagelser om principper i Den Fælles Akt og det indre marked.

Generelt vil jeg sige, at det er første gang, vi kan konstatere, at EF begynder at komme over mod mere demokratiske tilstande, nu er det ikke enstemmighed og vetoret, der styrer beslutningsprocesserne. Vi er ganske vist ikke nået så langt frem, at vi lader almindeligt stemmeflertal være afgørende; det skal dog i EF-regi være et kvalificeret flertal. Det er en procedure, som vi ikke kender her i Danmark; her nøjes vi nu alligevel med almindeligt flertal; kvalificeret flertal kræves kun ved ekstraordinære foranstaltninger såsom vedtægtsændringer og den slags. Men vi kan i hvert fald se, at EF nærmer sig demokratiske tilstande, og det kan vi være tilfredse med.

Adskillige andre direktivforslag om udstødningssgasser har været i Markedsudvalget. I 1985 valgte Danmark at sige nej, da man efter